

Research Paper

The Relationships between Successful Intelligence, Self-Transcendence and Subjective Vitality: The Mediating Role of Wisdom

Roghaye Ghorbani^{1*}, Fereshteh Cheraghi²

1. Assistant Prof. of Department of Educational Science, Farhangian University, Tehran, Iran.

2. Assistant Prof. of Department of Counseling and Psychology, Farhangian University, Tehran, Iran.

Received: 2023/10/06

Revised: 2024/08/17

Accepted: 2024/08/18

Use your device to scan and read the article online

DOI:

10.30495/JPMM.2024.32535.3866

Keywords:

Self-Transcendence, Wisdom, Subjective Vitality, Successful Intelligence

Abstract

Background and purpose: Self-transcendence and subjective vitality are among the well-being indicators, whose predictors identification is of paramount importance. The present study was aimed at examining the mediating role of wisdom in the relationship between successful intelligence and self-transcendence and subjective vitality within a causal model.

Methods: This descriptive study employs a correlational and structural modeling approach with a sample consisting of 262 undergraduate students (159 females and 103 males) from Shiraz University, selected through multistage cluster random sampling during the academic year 2022-2023. Participants responded to the Successful Intelligence Scale (SIS) by Grigorenko and Sternberg, the Self-Assessed Wisdom Scale (SAWS) by Webster, the Adult Self-Transcendence Inventory (ASTI) by Levenson et al., and the Subjective Vitality Inventory (SVI) by Ryan and Frederick. Data were processed using structural equation modeling.

Findings: According to the research results, successful intelligence has a significant and positive effect on wisdom, and wisdom significantly and positively affects self-transcendence and subjective vitality. Furthermore, the bootstrap test showed the significant and positive mediating effect of wisdom between successful intelligence and self-transcendence, as well as between successful intelligence and subjective vitality

Conclusion:

Based on the findings of the current study, it may be concluded that successful intelligence enhances students' wisdom, in turn promoting their self-transcendence and subjective vitality.

Citation: Ghorbani R, Cheraghi F. The Relationships Between Successful Intelligence with Self-Transcendence and Subjective Vitality: The Mediating Role of Wisdom. Quarterly. Journal of Psychological Methods and Models 2024; 15 (56): 65-80.

***Corresponding author:** Roghaye Ghorbani

Address: Dept. of Educational Science, Farhangian University, Tehran, Iran.

Tell: 071-37219534

Email: ghorbani.r@cfu.ac.ir

Extended Abstract

Introduction

Well-being is a crucial topic in psychology, with various classifications provided by researchers given its importance and breadth. One such classification is the theory by Deci and Ryan (10) structuring well-being studies around two dimensions: the eudaimonic well-being, focused on personal growth, and the hedonic well-being, fundamentally related to happiness. The eudaimonic aspect of well-being emphasizes self-actualization, with self-transcendence being one of its constructs. Self-transcendence is defined as the intrinsic tendency to seek meaning in life (4), and it involves moving beyond self-centeredness, a key element of wisdom (5) Conversely, the hedonic aspect of well-being focuses on positive emotions, life satisfaction, and positive mood, associated with subjective vitality (9) Subjective vitality, as a construct based on the second aspect, means that an individual, with a sense of satisfaction and abundant energy, may demonstrate their potential abilities. It appears that subjective vitality leads to a positive attitude towards life, emotional balance, and a positive self-concept, as well as effective academic performance (14).

Given the importance of self-transcendence and subjective vitality as dual indicators of well-being and their impacts on life, a wide range of variables related to these two constructs have been identified in studies (15). However, there has been less focus on other cognitive constructs such as wisdom and successful intelligence, i.e. a newer concept of intelligence. Accordingly, based on the theoretical framework of Deci and Ryan's model regarding the two aspects of well-being and the results of previous studies on the relationships of the aforementioned variables, this study is aimed at examining the roles of newer cognitive variables, including successful intelligence and wisdom, in predicting self-transcendence and subjective vitality among students at Shiraz University. The study seeks to answer the following questions:

1. Does wisdom mediate the relationship between successful intelligence and self-transcendence?

2. Does wisdom mediate the relationship between successful intelligence and subjective vitality?

Materials and Methods

This research was conducted in this correlational study employed structural equation modeling method. The statistical population consisted of all undergraduate students at Shiraz University during the academic year 2022-2023. A sample of 262 students was selected through multistage cluster random sampling and the results were analyzed after data collection.

the following tools were used:

1. Successful Intelligence Scale (SIS): This 36-item scale was designed by Sternberg and Grigorenko (45) to measure three dimensions of intelligence: analytical, creative, and practical. The reliability coefficients for the subscales of this questionnaire were reported satisfactory.

2. Self-Assessed Wisdom Scale (SAWS): This 40-item scale was developed by Webster (38) and includes five subscales: critical life experience, emotion regulation, reflectiveness, humor, and openness to experience. It was measured on a 6-point Likert scale ranging from 1 (strongly disagree) to 6 (strongly agree), without negative scoring. Webster's studies indicated that the construct validity of the scale, based on exploratory and confirmatory factor analyses, supports the five-component model (38)

3. Adult Self-Transcendence Inventory (ASTI): The present study employed the 10-item ASTI developed by Levenson et al. with a Likert scale ranging from 1 (strongly disagree) to 4 (strongly agree) (49) Levenson et al. found that the inventory had divergent and convergent validity, correlating negatively with neuroticism and positively with openness to experience.

4. Subjective Vitality Inventory (SVI): To measure subjective vitality, this study used the 7-item situational vitality questionnaire developed by Ryan & Frederick in 1997 (51) This inventory used a Likert scale from 1 (strongly disagree) to 5 (strongly agree) to assess an individual's current energy and vitality. Uysal et al (52) reported good validity for this questionnaire through

calculating the correlation of each item with the total score and Cronbach's alpha.

Findings

For data analysis, SPSS (v. 21) was used for descriptive statistics, and AMOS (v. 21) was employed to test the research model. After confirming the correlations between the variable dimensions, the arrangement and model of the variables were drawn, and the fit indices were obtained as follows: - $\chi^2/df = 2.15$, GFI = 0.96, IFI = 0.97, CFI = 0.97, P CLOSE = 0.12. These indices indicate a good fit for the model. The results of the direct effects showed the significant and positive effect of successful intelligence on self-transcendence ($\beta = 0.26$, $P = 0.001$), successful intelligence on wisdom ($\beta = 0.70$, $P = 0.001$), wisdom on subjective vitality ($\beta = 0.30$, $P = 0.001$), and wisdom on self-transcendence ($\beta = 0.35$, $P = 0.001$).

Moreover, the results of the indirect effects revealed that successful intelligence, mediated by wisdom, positively and indirectly predicts self-transcendence ($\beta = 0.24$, $P = 0.01$) and subjective vitality ($\beta = 0.21$, $P = 0.01$). Overall, the direct and indirect effects of the variables in the model suggest that successful intelligence, mediated by wisdom, explains 32% ($R^2 = 0.32$) of the variance in self-transcendence and 19% ($R^2 = 0.19$) of the variance in subjective vitality. Besides, the variance explained for wisdom in the present model is 49% ($R^2 = 0.49$).

Discussion

The present study was aimed at examining the structural relationship between successful intelligence and self-transcendence and subjective vitality within a causal model, focusing on the mediating role of wisdom. The first finding was that wisdom mediates the relationship between successful intelligence and self-transcendence. In other words, successful intelligence is a positive and significant predictor of wisdom, in turn having a significant and positive effect on self-transcendence. To explain this finding, it can be stated that some models emphasize cognitive elements in the formation of wisdom (25) so that wisdom is considered an

advanced form of intelligence and other high-level cognitive skills. A wise person is someone who, with successful intelligence, takes the lead in various social, political, and even civic activities; however, wisdom is not the endpoint. Becoming wise has various effective consequences. In other words, wisdom necessitates flexibility in thinking, willingness to accept different ideas and perspectives, and an orientation toward exploration, psychological growth, and self-actualization (57). These characteristics can result in a dynamic process of self-transcendence along with the individual's belief and practical commitment to directing personal growth from the current state to an optimal state. Hence, the mediating role of wisdom between successful intelligence and self-transcendence seems to be explainable. Additionally, the results of this study showed that wisdom mediates the relationship between successful intelligence and subjective vitality. This finding can be explained by Webster's (38) definition that wisdom is fundamentally a cognitive and emotional construct. A wise person possesses high cognitive knowledge and skills (48) and the emotional aspect of wisdom includes positive feelings and behaviors towards the world, as well as a sense of humor (37). Wisdom is regarded as a key factor in achieving inner vitality (58). Thus, wise individuals focus on enhancing their personal objectives through leveraging the three components of successful intelligence (29), in turn helping them achieve well-being and inner vitality after resolving psychological and social crises and achieving self-integration in the face of despair (40). Therefore, the mediating role of wisdom between successful intelligence and subjective vitality appears to be well explained, too.

Ethical Considerations compliance with ethical guidelines

The cooperation of the participants in the present study was voluntary and accompanied by their consent.

Funding

No funding.

Authors' contributions

Design and conceptualization: Roghaye Ghorbani, Fereshte Cheraghi
Methodology and data analysis: Roghaye Ghorbani, Fereshte Cheraghi
Supervision and final writing: Roghaye Ghorbani

Conflicts of interest

The authors declared no conflict of interest

مقاله پژوهشی

بررسی روابط میان هوش موفق با تعالی خود و نشاط ذهنی: نقش میانجی خردمندی

رقیه قربانی^{۱*} و فرشته چراغی^۲

۱. استادیار گروه آموزش علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران.

۲. استادیار گروه آموزش مشاوره، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران.

چکیده

زمینه و هدف: از جمله شاخص‌های سلامت روان، تعالی خود و نشاط ذهنی هستند که شناخت عوامل پیش‌بینی‌کننده آنها از اهمیت بالایی برخوردار است. بر این اساس، این پژوهش با هدف بررسی نقش واسطه‌ای خردمندی در رابطه بین هوش موفق با تعالی خود و نشاط ذهنی در قالب یک الگوی علی انجام شد.

روش: روش این پژوهش، توصیفی از نوع همبستگی و مدل‌یابی ساختاری و نمونه پژوهش شامل ۲۶۲ (۱۵۹ زن و ۱۰۳ مرد) دانشجوی مقطع کارشناسی در سال ۱۴۰۲-۱۴۰۱ بودند که با روش نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای چندمرحله‌ای از بین دانشکده‌های گوناگون دانشگاه شیراز انتخاب شدند و به مقیاس هوش موفق گریگورنگو و استرنبرگ، مقیاس خودسنجی خردمندی وبستر، سیاهه تعالی خود بزرگسالان لونسون و همکاران و سیاهه نشاط ذهنی رایان و فردریک پاسخ دادند. به منظور پردازش داده‌ها، روش معادلات ساختاری به کار رفت.

یافته‌ها: نتایج پژوهش نشان داد که هوش موفق بر خردمندی، خردمندی بر تعالی خود و نشاط ذهنی اثر معنادار و مثبت دارد. افزون بر این، آزمون بوت استرپ اثر واسطه‌ای خردمندی را بین هوش موفق و تعالی خود و همچنین، بین هوش موفق و نشاط ذهنی معنادار و مثبت نشان داد.

نتیجه‌گیری: بر اساس یافته‌های این پژوهش می‌توان نتیجه گرفت که هوش موفق باعث افزایش خردمندی دانشجویان می‌شود و از این راه تعالی خود و نشاط ذهنی آنها را ارتقا می‌بخشد.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۷/۱۴

تاریخ داوری: ۱۴۰۳/۰۵/۲۷

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۵/۲۸

از دستگاه خود برای اسکن و خواندن مقاله به صورت آنلاین استفاده کنید

DOI:

10.30495/JPM.2024.32535.3866

واژه‌های کلیدی:

تعالی خود، خردمندی، نشاط ذهنی و هوش موفق

* نویسنده مسئول: رقیه قربانی

نشانی: گروه آموزش علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

تلفن: ۰۷۱-۳۷۲۱۹۵۳۴

پست الکترونیکی: ghorbani.r@cfu.ac.ir

مقدمه

شناختی از جمله مهارت‌های تحلیلی، خلاق و عملی را پوشش می‌دهد و به افراد در سازگاری و انتخاب‌های بهتر برای رسیدن به اهداف از راه برقراری تعادل میان این سه نوع توانایی کمک می‌کند (۱۷). بنابراین، افرادی که از هوش موفق بیش‌تری بهره‌مند هستند در مقایسه با دیگران از سلامت روانی بیش‌تری نیز برخوردارند (۱۸). همچنین، به دلیل اینکه هوش موفق بالا با تفکر قالبی کلیشه‌ای کم‌تر توأم است، این افراد در شرایط گوناگون از رویکردهای متنوعی برای حل مشکلات بهره می‌گیرند (۱۹). در واقع با کاربرد دانش رویه‌ای در هنگام قرار گرفتن در بحران‌های زندگی در گره‌گشایی و حل امور گوناگون پیش‌قدم هستند (۲۰).

از سوی دیگر، خردمندی نیز از سازه‌های شناختی نسبتاً جدید در حوزه روان‌شناسی است. می‌توان گفت که در آثار اولیه روان‌شناسی از خردمندی به عنوان نقطه ایده‌آل رشد انسان (۲۱) و به عنوان یکی از توانایی‌های مثبت یاد شده است (۲۲) که اغلب به عنوان عالی‌ترین شکل شناخت (۲۳) و یا بالاترین فضایل انسانی نیز دیده شده است (۲۴). در مدل‌ها و رویکردهای گوناگون خردمندی از جمله مدل برلین (۲۵)، مدل گرین و براون (۲۶)، مدل دو عنصری (۲۷) عوامل شناختی از جمله هوش سیال، هوش متبلور، خلاقیت و... به عنوان عوامل زیربنای خردمندی دیده شده است. در همین راستا، مدل استرنبرگ (۲۸) از جمله مدل‌های جامعی است که هوش موفق و دانش ضمنی را پایه و مبنای اصلی خردمندی می‌داند. استرنبرگ (۲۹) خردمندی را کاربرد هوش، خلاقیت و دانش با وساطت بهزیستی ارزش‌ها برای دستیابی به اهداف خیرخواهانه تعریف می‌کند. پژوهشگران همبستگی مثبتی بین انواع هوش (عمومی، عملی و کلامی) و خردمندی یافته‌اند (۳۰). این مفهوم به عنوان یکی شاخص‌های بلوغ شخصیت و روانی نیز ذکر شده است (۳۱) به گونه‌ای که روابط مثبتی با رشد خود داشته و مداخلات مبتنی بر خردمندی ارتقا دهنده شادی، رشد و تعالی خود است. در نظریات گوناگون خردمندی، همچون لایبوی- ویف (۳۲)، میکلا و استادینگر (۳۳) لی و لونسون (۵) به ارتباط تعالی خود و خردمندی اشاره کرده‌اند و تعالی خود را مکمل خردمندی دانسته‌اند (۳۴). پژوهش قربانی (۳۵) لی و لونسون (۵) نیز ارتباط خردمندی و تعالی خود را نشان داده‌اند. افزون بر تعالی خود، رشد خردمندی به طور ذاتی با نشاط و شادکامی افراد نیز مرتبط است (۱۶) و می‌توان آن را پایه‌ای برای افزایش شادکامی دانست (۳۶، ۳۷) تا جایی که تنظیم هیجانات و مهار به موقع آنها به عنوان خصوصیات افراد خردمند معرفی شده است (۳۸، ۳۶). این افراد با مثبت‌اندیشی بیش‌تر بر شرایط گوناگون تمرکز می‌کنند و با برداشت‌های شادی‌آفرین از مسائل گوناگون، محیط هیجان‌انگیزی را برای خود و دیگران رقم می‌زنند. پژوهش‌ها نیز به ارتباط خردمندی با انواع هیجانات مثبت از جمله نشاط تحصیلی (۳۹)، سلامت روان (۴۰)، بهزیستی روان‌شناختی و نشاط ذهنی (۴۱، ۴۲)

سلامت روان^۱ از جمله موضوع‌های مهم در حوزه روان‌شناسی است که با توجه به اهمیت و گستردگی آن، برخی پژوهشگران تقسیم‌بندی‌های گوناگونی از آن ارائه داده‌اند؛ از جمله این دسته‌بندی‌ها می‌توان به نظریه دسی و ریان (۱) اشاره کرد که مطالعات سلامت روان را بر دو وجه بنا کرده‌اند. وجه اول، مبتنی بر رشد شخصی (سلامت روان سعادت‌خواهانه^۲) است و وجه دوم آن، ارتباط اساسی با شادکامی (سلامت روان لذت‌جویانه^۳) دارد. وجه سعادت‌خواهانه سلامت روان، متمرکز بر تحقق خویشتن است و بر میزانی که فرد در جهت رشد شخصی تلاش می‌کند، تاکید دارد؛ متغیرهایی همچون خودشکوفایی، کمال‌جویی و تعالی خود از ابعاد رویکرد سعادت‌خواهانه هستند (۲). از جمله سازه‌های مبتنی بر رشد و شکوفایی فردی (وجه اول)، تعالی خود^۴ است؛ این سازه در روان‌شناسی انسان‌گرایانه^۵ مشابه با خودشکوفایی^۶ در نظریه مازلو^۷ و تحقق خود^۸ در نظریه هرنی^۹ است (۳) و به عنوان تمایل ذاتی و درونی برای کشف معنی در زندگی تعریف شده است (۴). این توانایی حرکت به ورای خودمحوری به طور خاص از عناصر مهم در خردمندی است (۵). برخی پژوهشگران تعالی خود را به عنوان صفت پایدار و برخی از آن به عنوان نتیجه فرایند رشدی یا گذرگاهی به سمت خردمندی یاد می‌کنند (۶). مطالعات قبلی نشان می‌دهند تعالی خود بر ابعاد گوناگون بهزیستی روان‌شناختی (۷، ۸) اثربخش است.

در مقابل، وجه لذت‌جویانه سلامت روان متمرکز بر هیجانات مثبت است که با حس رضایت از زندگی، خلق مثبت و نشاط ذهنی^{۱۰} همراه می‌باشد (۹). نشاط ذهنی به عنوان یکی دیگر از شاخص‌های بهزیستی است که از یک منبع درونی نشأت می‌گیرد و می‌تواند بر تجربه احساس شوق، سرزندگی و انرژی فرد بیفزاید (۱۰) این خصوصیات به معناست که فرد با احساس رضایت و انرژی سرشار می‌تواند توانایی‌های بالقوه خود را نشان دهد (۱۱). به اعتقاد ریان و دسی (۱۲) افراد دارای انرژی مثبت و نشاط درونی، افرادی کنجکاو و دارای شخصیتی فعال هستند (۱۳). این ویژگی‌ها به نگرش مثبت در زندگی منجر می‌شود (۱۴).

با توجه به اهمیت متغیرهای تعالی خود و نشاط ذهنی از شاخص‌های دوگانه سلامت روان و اهمیت و تاثیرات آنها در زندگی، مطالعات طیف وسیعی از متغیرهای مرتبط با این دو سازه را از جمله متغیرهای شناختی همچون خلاقیت، فراشناخت و... (۱۵) شناسایی کرده‌اند، ولی در این میان کم‌تر به دیگر سازه‌های شناختی از جمله خردمندی^{۱۱} و هوش موفق^{۱۲} که مفهومی جدیدتر از هوش است، پرداخته شده است. استرنبرگ هوش موفق را توانایی دستیابی به اهداف شخصی در بستر اجتماعی-فرهنگی با تاکید بر توانایی‌ها و تلاش در جهت جبران و اصلاح نقاط ضعف خود تعریف می‌کند (۱۶). این نوع هوش برخلاف هوش سنتی، وابسته به محیط است و دامنه گسترده‌تری از توانایی‌های

7. Maslow

8. self-realization

9. Horney's theory

10. subjective vitality

11. Wisdom

12. successful intelligence

1. well-being

2. eudaimonic well-being

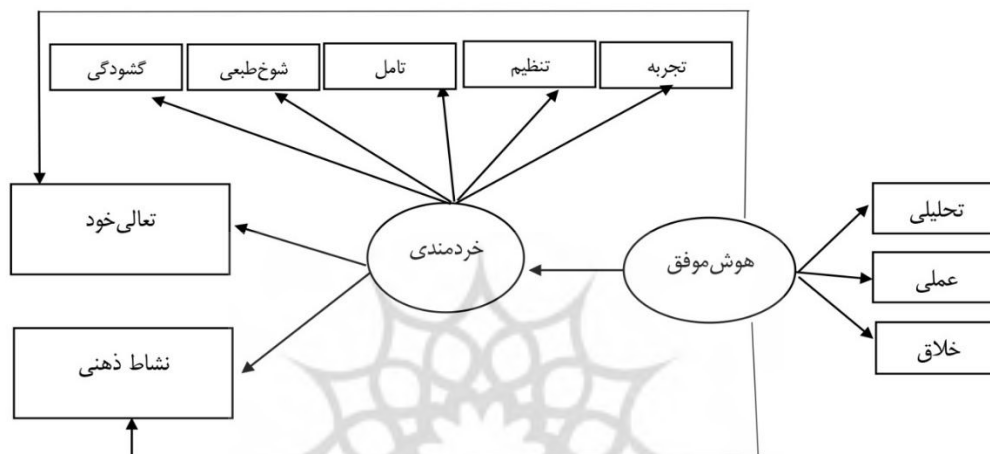
3. hedonic well-being

4. self Transcendence

5. humanistic psychology,

6. Self actualization

تعالی خود و نشاط ذهنی در میان دانشجویان دانشگاه شیراز پرداخته است. در مدل این پژوهش هوش موفق به عنوان متغیر برون‌زاد و خردمندی به دلیل ارتباط آن از یکسو با هوش موفق و از سوی دیگر، با متغیرهای تعالی خود و نشاط ذهنی (متغیرهای درون‌زاد) و همچنین، مطرح شدن در مدل استرنبرگ (۲۹) به عنوان پیامد هوش موفق، به عنوان متغیر میانجی مورد مطالعه قرار گرفت تا به این سوالات پاسخ داده شود که ۱- آیا در ارتباط بین هوش موفق و تعالی خود، خردمندی نقش واسطه‌ای ایفا می‌کند؟ ۲- آیا در ارتباط بین هوش موفق و نشاط ذهنی، خردمندی نقش واسطه‌ای ایفا می‌کند؟ شکل ۱ مدل پیشنهادی این پژوهش را نشان می‌دهد.

شکل ۱- مدل تجربی پژوهش

ابزار پژوهش

مقیاس هوش موفق^۲: این مقیاس ۳۶ عبارتی توسط استرنبرگ و گریگورنکو (۴۵) در سه بعد هوش تحلیلی (عبارات ۱ تا ۱۲)، خلاق (عبارات ۱۳ تا ۲۴) و هوش عملی (عبارات ۲۵ تا ۳۶) طراحی شده است. آنها ضرایب پایایی زیر مقیاس‌های این پرسش‌نامه را به ترتیب ۰/۸۲، ۰/۶۸ و ۰/۷۱ و پایایی کل مقیاس را ۰/۷۴ گزارش کرده‌اند. چن (۴۶) در مطالعه روی محصلان چینی اعتبار این مقیاس و مولفه‌های آن را بالاتر از ۰/۸۶ گزارش کرد. شاخص‌های روان‌سنجی پرسش‌نامه مذکور در ایران نیز توسط نگهبان‌سلامی و همکاران (۴۷) بررسی شد. نتایج تحلیل عامل اکتشافی، سه عامل اولیه را با ارزش ویژه بالاتر از یک نشان داد که سه عامل روی‌هم‌رفته ۵۵/۶۹ درصد واریانس را تبیین می‌کنند. همچنین، آنها در بررسی تحلیل عامل تاییدی، شاخص‌های نیکویی برازش پرسش‌نامه هوش موفق را بیانگر برازش مناسب داده‌ها دانستند (۴۷). این پژوهشگران آلفای کرونباخ برای ابعاد تحلیلی، خلاق و عملی را به ترتیب، ۰/۷۴، ۰/۷۰ و ۰/۸۱ گزارش کردند. در این پژوهش جهت بررسی روایی مقیاس هوش موفق از روش تحلیل عامل تاییدی استفاده گردید که همه گویه‌ها از بار عاملی مناسب برخوردار بودند و شاخص‌های برازش مدل مطلوب دیده شد. همچنین، برای

مواد و روش‌ها

این پژوهش از نوع همبستگی به شیوه مدل‌یابی معادلات ساختاری بود. جامعه آماری پژوهش کلیه دانشجویان مقطع کارشناسی دانشگاه شیراز در سال ۱۴۰۲-۱۴۰۱ بودند. بر اساس نظر کلاین (۴۴) که تعداد نمونه را ۱۰ تا ۲۰ برابر پارامترهای مدل کافی دانسته است و همچنین، با در نظر گرفتن احتمال داشتن پرسش‌نامه‌های مخدوش، نمونه‌ای به حجم ۳۰۰ نفر به روش نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای چندمرحله‌ای انتخاب شدند برای انتخاب خوشه‌ها ابتدا از بین دانشکده‌های گوناگون دانشگاه شیراز، سه دانشکده علوم تربیتی، مهندسی و علوم پایه به صورت تصادفی انتخاب و سپس از هر دانشکده چهار رشته و از هر رشته یک کلاس به صورت تصادفی انتخاب گردید و کلیه افراد حاضر در کلاس پرسش‌نامه‌های پژوهش را تکمیل نمودند. لازم به ذکر است که ۳۰ پرسش‌نامه به دلیل عدم تکمیل کامل و ۸ مورد نیز به عنوان شناسایی داده‌های پرت (با استفاده از شاخص فاصله مهالانوبیس^۱) از تحلیل نهایی حذف شدند و در نهایت، تحلیل‌های آماری با ۲۶۲ (۱۵۹ زن و ۱۰۳ مرد) نفر مورد تحلیل قرار گرفت.

2. Successful Intelligence Scale(SIS)

1. Mahalanobis Distance

بررسی روایی سیاهه تعالی خود بزرگسالان از روش تحلیل عامل تأییدی با حفظ بارهای عاملی بالای ۰/۳۲ استفاده شد که همه گویه‌ها از بار عاملی مناسب برخوردار بودند و شاخص‌های برازش مدل نیز مطلوب دیده شد. به منظور ارزیابی پایایی ضریب آلفای کرونباخ نیز ۰/۸۰ بدست آمد.

پرسش‌نامه نشاط ذهنی^۳: در این پژوهش برای اندازه‌گیری نشاط ذهنی از پرسش‌نامه ۷ گویه‌ای نشاط ذهنی موقعیتی طراحی شده توسط رایان و فردریک در سال ۱۹۹۷ (۵۱) استفاده شده است که به صورت طیف لیکرت ۱ (بسیار مخالفم) تا ۵ (بسیار موافقم) انرژی و نشاط کنونی فرد را اندازه‌گیری می‌کند. اویسال و همکاران (۵۲) روایی این پرسش‌نامه را با استفاده از محاسبه همبستگی هر گویه با نمره کل در محدوده‌های از ۰/۴۸ تا ۰/۷۴ و پایایی این پرسش‌نامه با روش آلفای کرونباخ ۰/۸۴ گزارش کرده‌اند. قنبری طلب و شیخ الاسلام (۵۳) در بررسی نمونه دانشجویان ایرانی به بررسی روایی سازه از راه تحلیل عاملی اکتشافی پرداختند. تحلیل آنها وجود یک عامل را مورد تأیید قرار داد. آنها میزان پایایی این پرسش‌نامه با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۸۱ گزارش نمودند (۵۳). در این پژوهش جهت بررسی روایی پرسش‌نامه نشاط‌ذهنی از روش تحلیل عامل تأییدی با حفظ بارهای عاملی بالای ۰/۳۲ استفاده شد که همه گویه‌ها از بار عاملی مناسب برخوردار بودند و شاخص‌های برازش مدل نیز مطلوب دیده شد. به منظور ارزیابی پایایی ضریب آلفای کرونباخ آن نیز ۰/۹۱ بدست آمد.

یافته‌ها

برای تحلیل داده‌های این پژوهش از نرم افزار SPSS (نسخه ۲۱) به منظور تحلیل داده‌های توصیفی و برای بررسی سوالات ذکر شده در پایان مقدمه از نرم افزار AMOS (نسخه ۲۱) استفاده شد. در بررسی پیش‌فرض‌های نرمال بودن توزیع متغیرها از شاخص کجی^۴ و کشیدگی^۵ استفاده شد که نتایج حاکی از نرمال بودن توزیع تک متغیری با (کم‌ترین مقدار کجی ۰/۲۵- و بیش‌ترین مقدار ۰/۲۹)، کم‌ترین مقدار کشیدگی ۰/۱۰- و بیش‌ترین مقدار کشیدگی ۰/۹۴) بود. همچنین نتایج حاصل از آزمون کولموگروف-اسمیرنوف گویای این نکته بود که در تمامی متغیرهای پژوهش سطح معنی‌داری بالاتر از ۰/۰۵ و بین (۰/۱۵ تا ۰/۲۰) است. همچنین، برای برقراری مفروضه نرمال بودن داده‌ها از ضریب ماردیا^۶ و نسبت بحرانی آن استفاده شد که در داده‌های این پژوهش مقدار این ضریب (۱۱/۱۵) با نسبت بحرانی (۲/۱۳) بدست آمد که بیانگر برقراری مفروضه نرمال بودن چندمتغیره است و لذا فرض نرمال بودن داده‌ها تأیید شد. افزون بر این، جهت ارزیابی هم‌خطی چندگانه متغیرهای مستقل و واسطه از شاخص‌های تحمل^۷ و عامل تورم واریانس^۸ استفاده شد که در این پژوهش شاخص تحمل از ۰/۴۶ تا ۰/۷۳ و شاخص تورم واریانس از ۱/۳۶ تا ۲/۱۴ گزارش گردید.

ارزیابی پایایی و همسانی درونی، آلفای کرونباخ برای ابعاد تحلیلی، خلاق و عملی به ترتیب ضرایب ۰/۷۲، ۰/۷۶ و ۰/۸۱ بدست آمد.

مقیاس خودسنجی خردمندی^۱: این مقیاس ۴۰ آئمی توسط وبستر (۳۸) با ۵ خرده‌مقیاس (تجربه بحرانی زندگی، تنظیم هیجان، مرور/ تامل، شوخ‌طبعی و گشودگی به تجربه) بر طیف ۶ درجه‌ای لیکرت از ۱ (کاملاً مخالفم) تا ۶ (کاملاً موافقم) بدون نمره‌گذاری منفی طراحی شده است. مطالعات وبستر (۳۸) در خصوص ویژگی‌های روان‌سنجی این ابزار بر روی نمونه کانادایی نشان می‌دهد که این آزمون از روایی همزمان مناسبی از راه همبستگی معنادار با شکوفایی (I=۰/۴۵) و یکپارچگی خود (I=۰/۴۵) برخوردار است. همچنین، روایی واگرا (تشخیصی) این آزمون از راه همبستگی منفی با لذت‌جویی و اجتناب از دلبستگی به دست آمده است. نتایج روایی سازه بر اساس تحلیل‌های عامل اکتشافی و تأییدی وجود مدل پنج مولفه ای را تأیید می‌کند. یافته‌های وی ضریب هم‌هنگی درونی نمره کل را بین ۰/۸۸-۰/۹۰ و ضریب پایایی را (آزمون-بازآزمون با دو هفته فاصله) معادل ۰/۸۴ نشان می‌دهد (۲۳). در ایران ویژگی‌های روان‌سنجی این پرسش‌نامه بر روی یک نمونه ۵۷۵ تا ۸۸ سال مورد بررسی قرار گرفته است. با تحلیل عامل اکتشافی و تأییدی ۵ مولفه مذکور به دست آمده است. ضرایب آلفای کرونباخ برای ۵ مولفه (تجربه بحرانی زندگی، تنظیم هیجان، مرور/ تامل، شوخ‌طبعی و گشودگی به تجربه) به ترتیب برابر با ۰/۶۶، ۰/۸۱، ۰/۶۳، ۰/۸۰، ۰/۷۳ و برای نمره کل ۰/۸۹ گزارش شده است. همچنین، روایی هم‌گرای این ابزار با دیگر مقیاس‌های خرد شامل مقیاس ارزش بنیادی همبستگی بالایی را نشان می‌دهد (۴۸). در این پژوهش جهت بررسی روایی پرسش‌نامه خودسنجی خردمندی از روش تحلیل عامل تأییدی مدل پنج عاملی خردمندی با حفظ بارهای عاملی بالای ۰/۳۲ استفاده شد که همه گویه‌ها از بار عاملی مناسب برخوردار بودند و شاخص‌های برازش مدل نیز مطلوب دیده شد. همچنین، برای بررسی پایایی، ضریب آلفای کرونباخ برای ابعاد تجربه، شوخ‌طبعی، تنظیم هیجان، گشودگی به تجربه و تامل به ترتیب ۰/۷۲، ۰/۷۶، ۰/۸۱، ۰/۶۸ و ۰/۸۰ بدست آمد.

سیاهه تعالی خود بزرگسالان^۲: در این پژوهش از سیاهه ده آئمی تعالی خود بزرگسالان طراحی شده به وسیله لونسون و همکاران با مقیاس درجه‌بندی لیکرت (از کاملاً مخالفم ۱ تا کاملاً موافقم ۴) استفاده شده است (۴۹). لونسون و همکاران برای بررسی روایی واگرا و هم‌گرا به ترتیب همبستگی آن را با بعد روان‌رنجورخویی شخصیت ۰/۲۸- و با گشودگی به تجربه ۰/۲۵ و آلفای کرونباخ آن را ۰/۷۳ بدست آوردند (۴۹). فرهادی و همکاران (۵۰) به بررسی ساختار عاملی این پرسش‌نامه بر روی نمونه ۳۰۰ نفری از دانشجویان ایرانی پرداخته‌اند. آنها برای بررسی روایی از تحلیل عامل تأییدی استفاده کرده‌اند و مشاهده کردند که همه سوالات پرسش‌نامه از بار عاملی مناسب برخوردارند و وجود یک عامل تأیید شد و ضریب پایایی درونی (آلفای کرونباخ) ۰/۷۳ است. قابل ذکر است که در این پژوهش جهت

۵. kurtosis

۶. mardia

۷. tolerance

۸. variance inflation factor

۱. Self-Assessed Wisdom Scale (SAWS)

۲. Adult Self-Transcendence Inventory (ASTI)

۳. Subjective-Vitality Scale (SVS)

۴. skewness

در جدول ۱ ماتریس همبستگی بین متغیرهای پژوهش گزارش شده است.

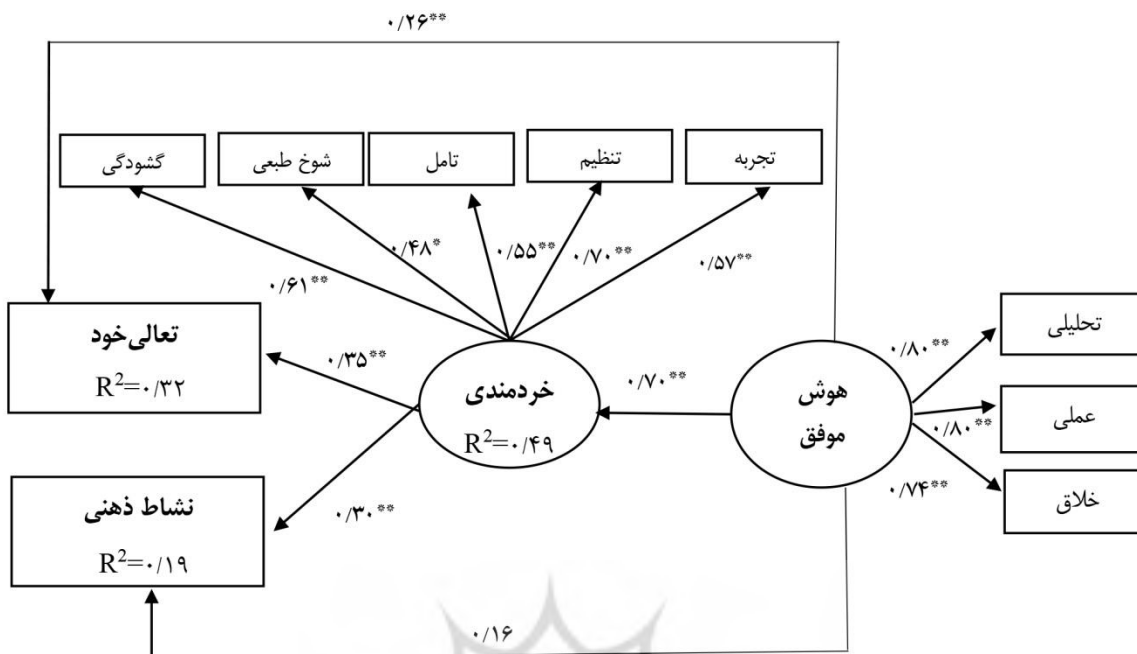
جدول ۱. ماتریس همبستگی بین متغیرهای پژوهش همراه با میانگین و انحراف استاندارد

متغیر	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	M	SD
۱. هوش تحلیلی	۱											۷۷/۸۶	۷/۹۲
۲. هوش خلاق	۰/۶۷***	۱										۶۲/۵۵	۸/۹۲
۳. هوش عملی	۰/۵۷***	۰/۵۸***	۱									۶۰/۶۰	۸/۰۰
۴. تجربه	۰/۳۰**	۰/۳۳***	۰/۳۸***	۱								۷۸/۸۱	۶/۹۶
۵. تنظیم هیجان	۰/۴۰**	۰/۳۳***	۰/۳۸***	۰/۴۰**	۱							۶۵/۸۰	۵/۱۵
۶. عزت‌مندی	۰/۳۳***	۰/۲۹**	۰/۳۳***	۰/۳۳***	۰/۳۳***	۱						۶۸/۰۹	۵/۴۲
۷. شوخ طبعی	۰/۱۹**	۰/۲۹**	۰/۲۶**	۰/۳۵**	۰/۳۶**	۰/۳۶**	۱					۶۴/۶۸	۵/۵۲
۸. گم‌ودگی	۰/۳۰**	۰/۲۸**	۰/۳۳***	۰/۳۷**	۰/۳۵**	۰/۳۶**	۰/۳۶**	۱				۶۵/۳۳	۵/۳۳
۹. نشاط ذهنی	۰/۲۶**	۰/۳۰**	۰/۳۳***	۰/۳۵**	۰/۳۶**	۰/۳۶**	۰/۳۶**	۰/۳۶**	۱			۷۲/۸۸	۵/۰۷
۱۰. تعالی خود	۰/۴۱***	۰/۳۷**	۰/۴۱***	۰/۳۶**	۰/۳۶**	۰/۳۶**	۰/۳۶**	۰/۳۶**	۰/۳۶**	۱		۶۸/۳۹	۷/۰۸
۱۱. هوش موفق	۰/۸۷***	۰/۸۹**	۰/۸۳**	۰/۴۵**	۰/۳۳**	۰/۳۶**	۰/۳۶**	۰/۳۶**	۰/۳۶**	۰/۳۶**	۱	۶۹/۶۹	۶/۳۳
۱۲. خردمندی	۰/۳۴**	۰/۴۵**	۰/۴۸**	۰/۳۶**	۰/۳۶**	۰/۳۶**	۰/۳۶**	۰/۳۶**	۰/۳۶**	۰/۳۶**	۰/۳۶**	۶۸/۸۴	۱۸/۸۳

*: $P \leq 0.05$ **: $P \leq 0.01$

شامل ضرایب رگرسیون یا بارهای عاملی رابطه متغیرهای مکنون و مشاهده شده در نمونه مورد نظر آمده است.

پس از بررسی و اطمینان از وجود رابطه همبستگی بین ابعاد متغیرها چیدمان و مدل متغیرها ترسیم و شاخص‌های برازش آنها مورد بررسی و اصلاح قرار گرفت. در شکل ۲ مدل ساختاری نهایی آمده است که

شکل ۲. مدل تجربی نقش واسطه‌گری خردمندی در رابطه بین هوش موفق با تعالی خود و نشاط ذهنی

در جدول ۲ شاخص‌های برازش مدل گزارش شده است. همان‌طور که ملاحظه می‌شود شاخص‌های برازش مدل در حد مطلوب بوده است.

جدول ۲. شاخص‌های برازش مدل نقش واسطه‌گری خردمندی در رابطه بین هوش موفق با تعالی خود و نشاط ذهنی

شاخص	X^2 / df	GFI	IFI	CFI	P CLOSE
مقدار	۲/۱۵	۰/۹۶	۰/۹۷	۰/۹۷	۰/۱۲

بر اساس نتایج حاصل از آزمون مدل پژوهش، اثرات مستقیم، غیرمستقیم و کل بدست آمده برای متغیرهای پژوهش در جدول ۳ ارائه شده است.

جدول ۳. اثرات مستقیم، غیرمستقیم و کل متغیرهای پژوهش

متغیر	اثر مستقیم	اثر غیرمستقیم	اثر کل
هوش موفق بر تعالی خود	۰/۲۶**	۰/۲۴*	۰/۵۰**
هوش موفق بر نشاط ذهنی	۰/۱۶	۰/۲۱*	۰/۳۷**
هوش موفق بر خردمندی	۰/۷۰**	-	۰/۷۰**
خردمندی بر نشاط ذهنی	۰/۳۰**	-	۰/۳۰**
خردمندی بر تعالی خود	۰/۳۵**	-	۰/۳۵**

** $p < 0.001$ * $p < 0.01$

نتایج جدول ۳ در مورد اثرات مستقیم حاکی از آن است که اثر هوش موفق بر تعالی خود ($\beta = 0.26, P = 0.001$)، اثر هوش موفق بر خردمندی ($\beta = 0.70, P = 0.001$)، اثر خردمندی بر نشاط ذهنی ($\beta = 0.30, P = 0.001$) و اثر خردمندی بر تعالی خود ($\beta = 0.35, P = 0.001$) معنادار و مثبت است.

نتایج جدول ۳ در مورد اثرات مستقیم حاکی از آن است که اثر هوش موفق بر تعالی خود ($\beta = 0.26, P = 0.001$)، اثر هوش موفق بر خردمندی ($\beta = 0.70, P = 0.001$)، اثر خردمندی بر نشاط ذهنی ($\beta = 0.30, P = 0.001$) و اثر خردمندی بر تعالی خود ($\beta = 0.35, P = 0.001$) معنادار و مثبت است.

برای برآورد و تعیین معناداری مسیرهای غیرمستقیم از دستور بوت-استرپ در نرم‌افزار AMOS استفاده شد که نتایج آن در جدول زیر آمده است.

جدول ۴. برآورد مسیرهای غیرمستقیم مدل با استفاده از بوت استرپ

مسیر غیرمستقیم	مقدار	حد پائین	حد بالا	سطح معنی‌داری
هوش موفق بر تعالی خود (به واسطه خردمندی)	۰/۲۴	۰/۰۹	۰/۴۵	۰/۰۱
هوش موفق بر نشاط ذهنی (به واسطه خردمندی)	۰/۲۱	۰/۰۴	۰/۴۲	۰/۰۱

جهت سوق دادن شخصیت فردی به سمت رشد بیانجامد و حرکت از وضع موجود به وضع مطلوب را ارتقا بخشد.

هم‌چنین، نتایج این پژوهش نشان داد که خردمندی نقش واسطه‌گری در رابطه بین هوش موفق و نشاط ذهنی ایفا می‌کند. این یافته را می‌توان اینگونه تبیین کرد که بر اساس تعریف وبستر (۳۷) خرد اساساً یک سازه شناختی و عاطفی است. از سویی، شناخت یک متغیر پیشاینده مهم در رشد خردمندی است و فرد خردمند دارای دانش و مهارت شناختی بالا است (۴۸). بنابراین، شناسایی متغیر شناختی هوش موفق همراه با استدلال سطح بالا و دانش غنی مرتبط با زندگی (۳۷) به عنوان زیربنای خردمندی قابل انتظار است. از سوی دیگر، بعد عاطفی خردمندی شامل احساسات و رفتارهای مثبت یک فرد نسبت به جهان و داشتن ذوق و قریحه شوخ طبعی (۳۷) است. به گونه‌ای که از خردمندی به عنوان یک عامل یاری رسان و اهرم کلیدی در داشتن شادابی درونی یاد شده است (۵۸). افراد خردمند بیش‌تر به وجه مثبت و شادی‌آور موقعیتها تمرکز می‌کنند و با برداشتهای شادی‌آفرین از مسائل گوناگون، محیط هیجان‌انگیزی را برای خود فراهم می‌سازند که با نشاط ذهنی و رضایت درونی همراه است و به این دلیل که خردمندان تنها بر روی شرایط ایده‌آل تمرکز نمی‌کنند، به نظر می‌رسد روحیه خود در شرایط گوناگون حفظ کرده و از درون احساس نشاط می‌کنند. بر این اساس، شاید بتوان نقش واسطه‌گری خردمندی را بین هوش موفق و نشاط ذهنی تبیین کرد.

این یافته به گونه‌ای دیگر نیز قابل تبیین است. افراد خردمند هنر زندگی کردن را می‌دانند (۳۹). آنها در رسیدن به اهداف شخصی با بکارگیری عوامل سه گانه هوش موفق، ابتدا به تحلیل بافت و موقعیت پیش‌رو می‌پردازند (هوش تحلیلی)، سپس با تمرکز بر راههای خلاقانه و منحصر به فرد شخصی (هوش خلاق) به صورت عملی (هوش عملی) بر روی توانمندی‌های فردی (۲۹) تمرکز می‌کنند و در صورت لزوم سعی می‌کنند با شناسایی و آگاهی از نقاط قوت، همزمان به پوشش نقاط ضعف خود نیز بپردازند و تمام تلاش خود را تا رسیدن به موفقیت انجام دهند، ولی این بدان معنا نیست که خردمندان همیشه شاهد موفقیت‌های چشم‌گیر در زندگی هستند. آنها مثل افراد عادی جامعه ممکن است در فرایند رسیدن به هدف به موانعی برخورد کنند، ولی با وجود چنین شرایطی آنها شیوه‌های درست مقابله با بحران‌ها و سختی‌های زندگی را به خوبی می‌دانند یا حتی اگر شکست را نیز تجربه کنند به ارزش تجربه خود فکر می‌کنند. به گفته آردلت (۳۶) خردمندی باعث می‌شود فرد پس از حل و فصل بحران‌های روانی اجتماعی و کسب یکپارچگی من در برابر ناامیدی، بهزیستی و شادابی درونی خود

جدول ۳ نشان می‌دهد که هوش موفق با واسطه‌گری خردمندی به صورت مثبت و غیرمستقیم ($\beta = 0.24, P=0.01$) تعالی خود را پیش‌بینی می‌کند. هم‌چنین، هوش موفق با واسطه‌گری خردمندی به صورت مثبت و غیرمستقیم ($\beta = 0.21, P=0.01$) نشاط ذهنی را پیش‌بینی می‌کند. در مجموع با توجه به نتایج تحلیل‌ها و بررسی اثرات مستقیم و غیرمستقیم متغیرهای موجود در مدل می‌توان بیان کرد که هوش موفق با واسطه‌گری خردمندی ۳۲ درصد ($R^2 = 0.32$) از واریانس تعالی و ۱۹ درصد ($R^2 = 0.19$) از واریانس نشاط ذهنی را تبیین می‌کند. این در حالی است که در مدل حاضر واریانس تبیین شده خردمندی نیز برابر ۴۹ درصد ($R^2 = 0.49$) بدست آمد.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از این پژوهش بررسی ارتباط ساختاری میان هوش موفق با تعالی خود و نشاط ذهنی در قالب یک مدل علی با بررسی نقش واسطه‌گری خردمندی بود. نخستین یافته این بود که خردمندی در رابطه بین هوش موفق و تعالی خود نقش واسطه‌گری ایفا می‌کند. به بیان دیگر، هوش موفق پیش‌بینی‌کننده مثبت و معنادار خردمندی است و از سوی دیگر، خردمندی نیز بر روی تعالی خود به طور معنادار و مثبت اثرگذار است. این یافته، همسو با نظریه‌های ضمنی خردمندی (۵۴)، نظریه تعادلی استرنبرگ (۵۵) و مدل دوعنصری فینان و هانگ (۲۷) و تحقیقات استادینگر و پاساپاتی (۵۶) است. در تبیین اثر مثبت هوش موفق بر خردمندی می‌توان گفت مدل‌های ذکر شده تأکید زیادی بر عناصر شناختی در شکل‌گیری خردمندی می‌کنند (۲۵). تا جایی که خردمندی را شکل پیش‌رونده هوش و دیگر مهارت‌های شناختی سطح بالا می‌انگارند. استرنبرگ عوامل شناختی و دانش ضمنی را به عنوان زیربنا و هسته اصلی خردمندی ذکر می‌کند. فرد خردمند، فردی است که با هوش موفق در انواع فعالیت‌های اجتماعی و حتی سیاسی و مدنی پیش‌گام است، ولی خردمندی پایان راه نیست. خردمند شدن دارای پیامدهای گوناگون و موثری است؛ به گونه‌ای که فرد خردمند، فردی تقریباً کامل و چندبعدی است که جایگاه خود را در زندگی درک می‌کند و از قدرت قضاوت و مشاوره خوب در موضوعات دشوار و نامشخص زندگی برخوردار است (۲۰).

به بیان دیگر، خردمندی مستلزم انعطاف‌پذیری در تفکر، تمایل به پذیرش ایده‌ها و دیدگاه‌های گوناگون و جهت‌گیری به سمت کاوش، رشد روانی و تحقق شخصی خودشکوفایی است (۵۷) که این ویژگی‌ها می‌تواند به فرایند پویایی تعالی خود همراه با باور و اهتمام عملی فرد

و نتایج پژوهش‌ها با یکدیگر مقایسه شود. دوم اینکه با لحاظ این نکته که خردمندی در طول زمان دچار تحول می‌شود و عامل سن با خردمندی مرتبط است و داده‌های این پژوهش منحصر بر رده سنی جوانان انجام شده است، پیشنهاد می‌شود در بررسی خردمندی، دیگر پژوهشگران از گروه‌های سنی گوناگون نمونه‌گیری کنند تا نتایجی دقیق‌تر بدست آید.

ملاحظات اخلاقی پیروی از اصول اخلاق پژوهش

در مطالعه حاضر همکاری مشارکت‌کنندگان به صورت داوطلبانه بوده است و آزمودنی‌ها با رضایت کامل پرسش‌نامه‌ها را تکمیل نمودند

حامی مالی

هزینه‌های مطالعه حاضر توسط نویسندگان مقاله تامین گردید.

مشارکت نویسندگان

طراحی و ایده‌پردازی: رقیه قربانی، فرشته چراغی؛ روش‌شناسی و تحلیل داده‌ها: رقیه قربانی، فرشته چراغی؛ نظارت و نگارش نهایی: رقیه قربانی

تعارض منافع

بنابر اظهار نویسندگان، این مقاله فاقد هرگونه تعارض منافع بوده است

Reference

1. Ryan RM, Deci EL. On happiness and human potentials: A review of research on hedonic and eudaimonic well-being. Annual review of psychology. 2001;52(1):141-66.
2. Keyes CL. The mental health continuum: From languishing to flourishing in life. Journal of health and social behavior. 2002;207-22.
3. Ardel M, Kim JJ, Ferrari M. Does Self-Transcendent Wisdom Mediate the Relation between Spirituality and Well-Being? A Test Across Six Nations. Journal of Happiness Studies. 2023; 24(5):1683-702.
4. Frankl VE. Man's Search for Ultimate Meaning. In: Baltes PB, Brim Jr OG, editors. life span development and behavior: New York Perseus publishing; 2000.
5. Le TN, Levenson MR. Wisdom as self-transcendence: What's love (& individualism) got to do with it? Journal

را حتی در شرایط دشوار نگه دارند (۴۰). بر این اساس نیز وجود نقش واسطه‌گری خردمندی بین هوش موفق و نشاط ذهنی به نظر قابل تبیین می‌رسد.

یافته‌های این پژوهش را می‌توان از دو جنبه تلویحات نظری و کاربردی مورد توجه قرار داد. از لحاظ نظری مدل پیشنهادی این پژوهش با آزمون نظریه تعادلی خردمندی استرنبرگ در تلفیق با دیگر یافته‌های پراکنده‌ای که در زمینه عوامل تأثیرپذیر و تأثیرگذار بر خردمندی وجود دارد، به آن‌ها ساختاری واحد می‌بخشد. همچنین، پژوهش در ارتباط هم‌زمان عوامل اثرگذار و اثرپذیر بر خردمندی می‌تواند به تقویت تحقیقات در زمینه خردمندی یاری رساند.

از جنبه کاربردی، با توجه به پرداختن تعلیم و تربیت دنیا به رشد و پرورش خردمندی شناسایی متغیرها و عوامل تأثیرگذار بر رشد خردمندی و پیدا کردن راه‌هایی برای تقویت خردمندی، می‌تواند وسیله قدرتمندی برای کمک به بهزیستی و ایجاد هیجانات مثبت در افراد باشد. همچنین، با توجه به کاربرد موثر هوش موفق در کلاس درس با بسترسازی مناسب محیط‌های دانشگاهی برای آموزش هوش موفق و رشد خردمندی می‌توان زمینه رشد و تعالی دانشجویان را همراه با رضایت و نشاط ذهنی آنها فراهم کرد.

تفسیر نتایج این پژوهش با محدودیت‌هایی روبه‌روست که تعمیم نتایج را با ملاحظات همراه می‌سازد. در ابتدا استفاده از ابزار خودگزارشی خردمندی از محدودیت‌های پژوهش است و در این راستا پیشنهاد می‌شود که در پژوهش‌های آینده از ابزارهای گوناگون به خصوص از ابزارهای عملکردی برای اندازه‌گیری خردمندی استفاده شود

- of Research in Personality. 2005; 39(4):443-57.
6. Curnow T. Wisdom, Intuition and Ethics: Ashgate Publishing; 1999.
7. Haugan G, Rannestad T, Garåsen H, Hammervold R, Espnes GA. The self-transcendence scale: an investigation of the factor structure among nursing home patients. Journal of Holistic Nursing. 2012; 30(3):147-59.
8. Khatib AA, Sabo K, Shellman J. Analysis and evaluation of Reed's theory of self-transcendence. Research and theory for nursing practice. 2020; 34(2):170-87.
9. Diener E, Oishi S, Lucas RE. Personality, culture, and subjective well-being: Emotional and cognitive evaluations of life. Annual review of psychology. 2003; 54(1):403-25.
10. Bostic TJ, McGartland Rubio D, Hood M. A validation of the subjective vitality scale using structural equation modeling. Social indicators research. 2000;52:313-24.
11. Kaşıkçı F, Peker A. The mediator role of resilience in the relationship between

- sensation-seeking, happiness and subjective vitality. *International Journal of Contemporary Educational Research*. 2022;9(1):115-29.
12. Ryan RM, Deci EL. From ego depletion to vitality: Theory and findings concerning the facilitation of energy available to the self. *Social and Personality psychology compass*. 2008;2(2):702-17.
 13. Martin-Cuellar A, Lardier Jr DT, Atencio DJ. Therapist mindfulness and subjective vitality: The role of psychological wellbeing and compassion satisfaction. *Journal of Mental Health*. 2021;30(1):113-20.
 14. Mack DE, Wilson PM, Oster KG, Kowalski KC, Crocker PR, Sylvester BD. Well-being in volleyball players: Examining the contributions of independent and balanced psychological need satisfaction. *Psychology of Sport and Exercise*. 2011; 12(5):533-9.
 15. Afsari A, Anarinejad A, Ghasemi F, Shiri AS. Investigating the Relationship between Emotional Intelligence, Creativity and Mental Health in University Students. *Journal of New Approaches in Educational Administration*. 2022; 13(3).
 16. Sternberg RJ. The theory of successful intelligence. *Revista Interamericana de Psicología/Interamerican Journal of Psychology*. 2005;39(2):189-202.
 16. Sternberg RJ. The theory of successful intelligence. *Revista Interamericana de Psicología/Interamerican Journal of Psychology*. 2005;39(2):189-202.
 17. Sternberg RJ, Kaufman SB. *The theory of successful intelligence*: Cambridge University Press; 2011.
 18. Grass T. *Waiting in Mindful Hope: Wisdom for Times of Transition*. The Catholic Library World. 2017;88(1):54-.
 19. Yang S-y. Wisdom and learning from important and meaningful life experiences. *Journal of Adult Development*. 2014; 21:129-46.
 20. Staudinger UM, Glück J. *Intelligence and wisdom*. 2011.
 21. Krishnan R, Geyskens I, Steenkamp JBE. The effectiveness of contractual and trust-based governance in strategic alliances under behavioral and environmental uncertainty. *Strategic Management Journal*. 2016; 37(12): 2521-42.
 22. Kalyar MN, Kalyar H. Provocateurs of creative performance: examining the roles of wisdom character strengths and stress. *Personnel Review*. 2018; 47(2):334-52.
 23. Arroyo P. A new taxonomy for examining the multi-role of campus sustainability assessments in organizational change. *Journal of Cleaner Production*. 2017; 140: 1763-74.
 24. Shepherd DA, McMullen JS, Ocasio W. Is that an opportunity? An attention model of top managers' opportunity beliefs for strategic action. *Strategic Management Journal*. 2017;38(3):626-44.
 25. Baltes PB, Staudinger UM. Wisdom: A metaheuristic (pragmatic) to orchestrate mind and virtue toward excellence. *American psychologist*. 2000;55(1):122.
 26. Greene JA, Brown SC. The wisdom development scale: Further validity investigations. *The International Journal of Aging and Human Development*. 2009;68(4):289-320.
 27. Fengyan W, Hong Z. A new theory of wisdom: Integrating intelligence and morality. *Online Submission*. 2012;2(1):64-75.
 28. Sternberg RJ. A balance theory of wisdom. *Review of general psychology*. 1998; 2(4):347-65.
 29. Sternberg R. *Applying psychological theories to educational practice*. 2008.
 30. Kordnoghabi R, Beiranvand AD. Wisdom, intelligence, creativity. *International Journal of Education and Learning*. 2017;6(2):1-20.
 31. Fox J. The contribution of experiential wisdom to the development of the mental health professional discourse. *Schizophrenia bulletin*. 2017;43(3):481-5.
 32. Labouvie-Vief G. Dynamic integration: Affect, cognition, and the self in adulthood. *Current directions in psychological science*. 2003;12(6):201-6.
 33. Mickler C, Staudinger UM. Personal wisdom: validation and age-related

- differences of a performance measure. *Psychology and aging*. 2008;23(4):787.
34. Levenson M, Jennings P, Le T, Aldwin C, editors. *Self-transcendence: Theory and measurement*. mid-winter annual meeting of the Psychology of Religion, Division; 2002.
 35. ghorbani r. Talent Model of Structural Relationship between Wisdom and Self Transeendence among a Group of Shiraz Citizen. *Interdisciplinary Studies in Education*. 2023;2(2):67-90.
 36. Ardelt M. Empirical assessment of a three-dimensional wisdom scale. *Research on aging*. 2003;25(3):275-324.
 37. Dean Webster J. Measuring the character strength of wisdom. *The International Journal of Aging and Human Development*. 2007;65(2):163-83.
 38. Webster JD. An exploratory analysis of a self-assessed wisdom scale. *Journal of Adult Development*. 2003;10:13-22.
 39. Abolmaali Alhoseini K. The Effect of Wisdom and Socio-Economic Status of the Family through the Mediation of Academic Self-Concept on Academic Vitality. *Iranian journal of educational sociology*. 2020;3(1):157-66.
 40. Vásquez E, Lee EE, Zhang W, Tu X, Moore DJ, Marquine MJ, et al. HIV and three dimensions of Wisdom: Association with cognitive function and physical and mental well-being: For: *Psychiatry Research*. *Psychiatry research*. 2020;294:113510.
 41. Ardelt M, Jeste DV. Wisdom and hard times: The ameliorating effect of wisdom on the negative association between adverse life events and well-being. *The Journals of Gerontology: Series B*. 2018;73(8):1374-83.
 42. Ardelt M, Ferrari M. Effects of wisdom and religiosity on subjective well-being in old age and young adulthood: Exploring the pathways through mastery and purpose in life. *International psychogeriatrics*. 2019;31(4):477-89.
 43. Weststrate NM, Glück J. Wiser but not sadder, blissful but not ignorant: Exploring the co-development of wisdom and well-being over time. *The happy mind: Cognitive contributions to well-being*. 2017:459-80.
 44. Kline R. *Principles and practice of structural equation modeling*. New York, NY, US. Guilford Press; 2016.
 45. Sternberg RJ, Grigorenko EL. *Dynamic testing: The nature and measurement of learning potential*: Cambridge university press; 2002.
 46. Chan DW. Teacher self-efficacy and successful intelligence among Chinese secondary school teachers in Hong Kong. *Educational Psychology*. 2008;28(7):735-46.
 47. Negahban Salami M, Farzad V, Sarami G. A study of factor structure, reliability and validity of the successful intelligence scale. *Quarterly of Educational Measurement*. 2014;4(15):1-16.
 48. Cheraghi F, Webster J, Kadivar P, Asgari A, Mazlum F. Validating the Self-assessed Wisdom Scale (SAWS) in an Iranian Sample: Psychometric and Developmental Findings. *Journal of Cross-Cultural Gerontology*. 2021;36:407-29.
 49. Levenson MR, Jennings PA, Aldwin CM, Shiraishi RW. *Self-transcendence: Conceptualization and measurement*. *The International Journal of Aging and Human Development*. 2005;60(2):127-43.
 50. Farhadi M, Alizadeh G, Kord NR. The investigation Factor analysis of the Adult Self-Transcendence Inventory in Bu Ali Sina University students. *Educational Measurement*. 2017; 7(28): 241-55.
 51. Ryan RM, Frederick C. On energy, personality, and health: Subjective vitality as a dynamic reflection of well-being. *Journal of personality*. 1997;65(3):529-65.
 52. Uysal R, Satici SA, Satici B, Akin A. Subjective vitality as mediator and moderator of the relationship between life satisfaction and subjective happiness. *Educational Sciences: Theory and Practice*. 2014;14(2):489-97.
 53. Ghanbaritalab M, Sheikholeslami R. The relationship between emotional intelligence and mental vitality with self-

- efficacy. Rooyesh-e-Ravanshenasi Journal (RRJ). 2015;4(3):75-86.
54. Bluck S, Glück J. From the Inside Out: People's Implicit Theories of Wisdom. 2005:84-109.
55. Sternberg RJ. Why schools should teach for wisdom: The balance theory of wisdom in educational settings. Educational psychologist. 2001;36(4):227-45.
56. Staudinger UM, Pasupathi M. Correlates of wisdom-related performance in adolescence and adulthood: Age-graded differences in "paths" toward desirable development. Journal of Research on Adolescence. 2003;13(3):239-68.
57. Sternberg RJ. The WICS approach to leadership: Stories of leadership and the structures and processes that support them. The Leadership Quarterly. 2008;19(3):360-71.
58. Ardel M. The measurement of wisdom: A commentary on Taylor, Bates, and Webster's comparison of the SAWS and 3D-WS. Experimental aging research. 2011;37(2):241-55.

